

Новини. Область

Майже 96 відсотків (тобто 396) підприємств Тернопільщини підвищили своїм працівникам рівень виплаченої зарплати з початку року. Такий результат роз'яснювальної роботи, яку провели фахівці Головного управління ДПС у Тернопільській області з керівниками 413 таких суб'єктів господарювання, залучивши органи місцевого самоврядування. До бюджетів додатково надійшло 3,1 млн грн, з яких 1,3 млн грн. податку на доходи фізичних осіб та 1,8 млн грн. єдиного внеску.

У Тернополі запрацював міський автовокзал: відновили сполучення лише у межах Тернопільського району. Для придання квитка у касі автовокзалу пасажирів пропускають лише за умов дотримання карантину. Внутрішньообласне транспортне перевезення пасажирів на Тернопільщині відновлять після тижневого моніторингу ситуації захворювання на COVID-19.

Новим очільником Чортківської РДА став заступник голови обласного управління Арсен Марчишак. До січня 2020 року він був доцентом кафедри Релігієзнавства і теології Чернівецького національного університету.

Фахівці фітосанітарної служби виявили у імпортованих помідорах, які надійшли на митний пост «Тернопіль», південноамериканську томатну міль. Вантаж прибув з Туреччини.

Аграрії під заставу позичають у банків гроші на розвиток підприємств і повертають долів врожаєм або грошми. Тернопільські аграрії активно використовують таку можливість. Наша область – третя в Україні із залученням грошей під аграрні розписки.

В області зменшується кількість хворих на COVID-19. Про це повідомив начальник управління охорони здоров'я ОДА Володимир Богачук. Одержано понад 790 осіб. Найбільш напружена ситуація залишилась в Кременецькому районі, у районній лікарні на стаціонарному лікуванні перебувають 17 хворих (в області загалом – 46). Кількість хворих зменшується, – заявив Володимир Богачук.

100-річчя від дня народження видатного козацького, багатурного, віртуоза, композитора, музикознавця-фольклориста, письменника, лікаря Зіновія Шиселюка.

У Торському лісі, що в Монастирському районі, «чорні лісоруби» винайшли новий варварський метод для знищення здорових та багаторічних дерев, щоби за бешти виловити шпінт дуби та буки як сухоїсть. Виявляється, злочинні просередляють стовбури багаторічних дерев – буків, дубів, у дрих вкладають ймовірно кислоту, і за кілька місяців дерева просто падають.

У Тернополі 15-річний хлопець отримав онки внаслідок ураження струмом – така ціла бажання зробити селфі на даху опівночі.

Для області на оновлення шкільних зарубочних виділили 10,9 мільйона гривень. Із розподілені між 51 навчальним закладом, розпочали працювати управління освіти і науки ОДА Ольга Хома. Закуплять лише обладнання, а ремонт мають виконувати з місцевих бюджетів.

Тетяна Ванджура: «Мене упродовж життя оточують гарні люди, чудові учні та їх батьки»

Тетяна Йосафатівна – борщів'янка, закінчила Борщівську середню школу №1, потім – Чортківське педучилище і Кам'янець-Подільський педінститут. З фахом – вчитель української мови та літератури, вже 26 років працює у рідній школі. Цьогоріч її 9-Б клас схилює до більш дорослого життя. За свою трудову діяльність вчителька не вже втретє випускає у широкий світ своїх вихованців. Хтось продовжить навчання у школі, хтось здобуватиме освіту в інших навчальних закладах. Та за словами вчительки, головне, – щоб вони завжди залишалися людьми. І для цього вона робить все від неї залежне. Та й своїх двох дітей виховала гідними людьми. Син Валентин вже одружений з Людмилою Семак, мають чотиримісячну донечку Ємілію. Сватами Тетяна Йосафатівна дуже задоволена, як і невісткою. Говорить, що це – дуже гарні люди, і донечку виховали відповідно. Донька пані Тетяни Вікторія відома у краї ведуча різних культурно-освітніх заходів, її дивний голос прикрашає не одне дійство, вона – номінант конкурсу «Молода людина року-2018». Обидві діти – фармацевти, вже працюють. Я думаю, що у вихованні доньки і сина не останню роль зіграла і свекруха пані Тетяни – Ганна Петрівна, котра понад 40 років свого життя віддала вихованню малят у дитинчому садочку, зокрема і борщівському – «Дзвіночок».

Про неї також чимало гарних відгуків від батьків її вихованців. Я не одразу змала від пані Ганни, з якою любов'ю, повагою, захопленням вона говорила про своїх вунчак, розповідала про їх успіхи, досягнення. Надійною опорою у житті пані Тетяни є чоловік Юрій Йосафатович, який працює на спиртному заводі. На жаль, не можуть вже порадіти за дітей та впусків батьки Тетяни Йосафатівни Марія Іванівна та Йосафат Федорович Гаджюк. Батько все життя працював у Борщівському технікумі механізації, був майстром виробничого навчання, мама працювала бухгалтером. Не вистачає пані Тетяні їх мудрих порад, підтримки, та й просто – присутності у її житті. Адже не важливо, скільки нам років, кожен хоче відчувати батьківську турботу, чути рідний голос, бачити дороге обличчя...

Але моє завдання на сьогодні – розповісти про Тетяну Ванджуру – вчительку, наставницю.

— Тетяно Йосафатівно, чому Ви обрали професію вчительки? Досвід батька-викладача чи щось інше вплинуло на вибір?

— Я навіть не знаю, чи на мене щось вплинуло? Змалечку любила гратися у школу, вчити учнів-іграшок, ставити їм оцінки. Я була в сім'ї однієї і тому мене постійно тиснули до людей, я шукала спілкування з класом, окрім рідних. Зрештою пізнала і не уявляла себе ніким іншим. Мені подобалося це і сьогодні я в меншоє свого життя без школи, без учнів. Це – моя друга сім'я, мій другий дім.

— Ви – вчитель, вже із солідним стажем, можете порівнювати систему освіти у різні часи. Що можете сказати про сучасну освіту, про реформу?

— Звичайно, майбутнє – за інноваційними технологіями, але не слід забувати про саму дитину, про її інтереси, бажання, можливості. Програма дуже важка. Я беру лише свій предмет, літературу зокрема. Я б хотіла, щоб у програмі були твори більш позитивні, щоб учні, прочитавши, знайшли для себе щось хороше, цікаве, варте наслідування. На шість, у сучасній українській літературі почали з'являтися такі твори. А не, до речі, впливає і на рівень читання учнів. На жаль, він зараз дуже низький, і одна з причин, думаю, – нецікаві твори для вивчення. Крім того, з учнями слід говорити, спонукати думати, мислити читання. Присмоктавшись, що теперішні тести для ЗНО набагато досконаліші, ніж перші. У них багато завдань саме таких, які і спонукають дітей думати, потребувати саме знання, в тому числі і творів художньої літератури, а не лише автоматичного відтворення чи вгадування відповідей. У старших класах збільшили кількість уроків з вільного мовлення і це добре, діти повинні вміти висловлювати свої думки й усно, й у письмовій формі. На жаль, у середніх класах зменшено кількість диктантів. Це негативно впливає на грамотність учнів. Загалом дітей до перевірки знань за допомогою тестів призначають ще з початкових класів, тому вони вже дещо підготовлені до таких видів роботи. А загалом я вважаю, що не все залежить від учителя. Переважно – від самих дітей, від їх наполегливості, працелюбності, терпеливості, здібностей. Завдання вчителя – формувати навички, спрямовувати учнів під час їх навчання. Важливий у цьому процесі індивідуальний підхід до кожної дитини, слід застосовувати різнірівні завдання: слабшим – одні, сильнішим – інші.

— У сучасному навчальному світовому часі, переповненому різноманітними інформаційними джерелами, збільшенням і непотрібністю, важко, мабуть, триматися на рівні з учнями і стосовно новітніх технологій, і комп'ютерних інновацій?

— Вчитель повинен постійно самовдосконалюватися, вчитися, щоб мати змогу чогось навчити дітей. А вони зараз дійсно дуже швидко переймають і реагують на всі новітні технології, і треба бути готовою до викликів часу. Я систематично беру участь у семінарах, сама постійно вчусь. Готуючи учнів до ЗНО з української літератури, складала паспорти художніх творів, зараз хочу узгадати, систематизувати матеріал і надрукувати роботу. Мої учні беруть участь у різних конкурсах, мовних і літературних, олімпіадах. Найбільший успіх – друге місце в обласній олімпіаді з української мови і літератури. А загалом у школі багато перемогів різних конкурсів та олімпіад з різних предметів. Працюємо усім колективом під вільним керівництвом директора Людмили Смикової.

— Якими зі своїх учнів Ви найбільше пишаєтесь?

— Я пишу всіма своїми учнями: і теперішніми, і колишніми. Ахмі їх успіхи, це – часточка моїх успіхів, моїх старань, моїх сподівань і надій. Гарних успіхів досягли Галина Писук, Роман Семенчук, Наталія Стремко, Оля Сохачук, Тарас Ягинецький, Юлія Сохоловська, Євгенія

Баланчук, Оля Гульовата, Ліда Ярещенко, Юра Шпіляк, Іван Українець. На жаль, дуже багато гарних учнів – за кордоном. Хотілося, щоб всі вони могли реалізувати свої здібності в Україні. Це важливо.

— А тепер давайте поговоримо про Ваш теперішній випускний клас.

— Й у мене – 27. 1 мій клас – це відображення теперішньої України. Багато батьків за кордоном. Розумію, що дітям важко. Хотілося б бути для них другом. Ми разом радіємо, сумуємо, подорожуємо. До речі, саме у подорожах розкриваються і розвиваються всі здібності дітей. Для мене важливо, щоб вони завжди були людьми. Поштовхило мене і з батьками моїх учнів. Хоча мені завжди шастило і з учнями, і з батьками. Теперішній батьківський комітет дуже гарно працював. Важливо, щоб у школі був трикутник: батьки, учні, вчителі. Тоді є взаєморозуміння, підтримка, є позитивний результат. Я відчувала підтримку батьків не лише у навчанні, а у вихованні, організації відпочинку. Ми, як правило, боюся днів і рік подорожували. Побували на Говерлі, Хом'яку, інших місцях України, області. Школа, що офіційно випускного цьогоріч не буде. Але сподіваюся, що ми зустрінемося обов'язково. Я не хочу з ними розлучатися. Гарні діти. Якщо ти з ними відверта, то й вони відповідають тим же. Вони дуже відчують фальш, тоді з'являється недовіра, складається стосунок. Життя ще їх навчить всьому, тож хотілося, щоб початок цього життя був світлим, радісним, сповненим мрій. Діти хочуть бути матеріально самостійними, самодостатніми, вони розуміють, що без відповідних коштів, вони не зможуть реалізувати свої мрії. Хочуть багато подорожувати й усвідомлюють, що для цього треба вивчати мови, бути фізично розвиненими, багато знати. А це стимулює. Чимало серед учнів тих, котрі хочуть продовжувати справу своїх батьків, є серед дітей внахліпників, кухар, інші напрямки. Різні уподобання в дітей і різні мрії.

— Що б Ви хотіли побажати своїм учням, котрі стоять на порозі вибору свого майбутнього життєвого шляху?

— Хотілося, щоб всі вони вибрали справу до душі, як у байці Григорія Сковороди «Бджола та Шершень». Щоб дітям подобалася обрана ними справа, щоб з любов'ю до неї ставилися. Від цього вони будуть щасливі і робитимуть інших навколо себе щасливими. Головне, як я вже казала не раз, – щоб були хорошими людьми. Нехай Господь пошле їм усім здоров'я, щастя вони віднайнуть самі. Щоб у кожного була мрія і якщо вони її досягнуть, то це і буде щастя. Щастя – це мить, можливо, життя і складається ось із таких щасливих митей. Бажаю їм вірних друзів, хороших людей на життєвому шляху, не зупинятися на досягнутому, вчитися постійно, ідосконалюватися, ніколи не розмінюватися на дрібниці, щоб не збитися з життєвого шляху, бути людиною в гарному християнському сенсі. Як у Валер'яна Підмогильного: «Людина найвищою з усіх істот», щоб і про них так говорили. І не забувати про школу, вчителів, батьків. Успіхів їм у всіх їх починаннях. Хто бажав продовжити навчання, чекаємо їх і вересня у рідній школі. Хто вирішив продовжити навчання в інших закладах – в добру путь і нехай щастить.

Наталія ГАЛУШКА

Ось закінчилося навчання наших дітей. Вони сьогодні – дев'ятикласники. Ще одна сторінка життя залишилась позаду. Попереду – нові виклики життя, нові випробування і щасливі миттєвості. Цей шлях ми подолали разом із класним керівником наших дітей Тетяною Йосафатівною. Ми щиро вдячні вчительці за її чуйність, відвертість, доброту, розуміння проблем дітей, її відкритість у стосунках з ними. Вона не просто вчителька, вона – педагог, наставник, порадинок, друг. Дітям з нею легко. Вона вселила їм віру у свої можливості, викликала бажання вчитися, йти до своєї мети. У всіх дітей з нею теплі, дружні стосунки, вони її поважали, слухали, вона нас на них неабиякий вплив. Діти з радістю відвідують школу, а це означає, що вчитель з ними працює постійно. Адже у стосунках з дітьми, завжди винен дорослий. А Тетяна Йосафатівна має підхід до дітей, вміє їх вислухати, підтримати, порадинок. Шанувна наша вчителько, бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя, удачі, щастя у Вашій нелегкій праці, нехай все у Вашому житті буде добре. Творчого Вам натхнення, професійного росту, поваги і любові від рідних, шанів – від колег! Більшості з нас сподівається зустрітись з Вами і вересня. Тож говоримо не «Прощайтесь», а «До зустрічі».

З повагою – батьки учнів 9-Б класу

Побажання учнів своєму класному керівнику:

*Ми вас дуже цінимо, поважаємо і любимо.

*Найкраща, найрідніша наша класна. Ми всі здоров'я і добра Вам бажаємо.

*Незгасимої енергії, квітучого здоров'я, нових досягнень та перемог.

*Широ бажаємо Вам здоров'я, радості, благополуччя, гідної заробітної плати, добра, теплоти й удачі.

*Нехай буде у вас все, що є добре на світі.

*Дякуємо за наші знання, наші успіхи, досягнення. Щастя, добра Вам і Вашим рідним.

*Ви стали для нас рідною, близькою людиною.

*Бажаємо Вам багатьох, щоб кожен день був наповнений щасливими моментами і вдалими подвигами.

*Спасибі Вам за Вашу терпеливість, турботу і материнське розуміння.

*Здоров'я, радості, благополуччя, добра, теплоти й удачі.

*Нехай буде винагородження Ваша праця.

*Цінимо Вас за уміння слухати і виручати, за знання, вміння підказати і життєву сорочкованість.

*Щастя і добра Вам і Вашим рідним.